

הסכסוך בין ילדי פלסטין לבין ילדי העולים בזמן העלייה השנייה
בסיפור (עלי) של יוסף לואידור

الصراع بين اطفال فلسطين وبين اطفال اليهود المهاجرين في زمن الهجرة الثانية في قصة (علي) ليوسف لويديور

The struggle between Palestinian children and Jewish
Emigrants' children of the second Emigration in Yusuf
Lueidawer's short story "Ali"

מחקר מאת: מ.ד. רעד חסן עלי

م.د. رعد حسن علي

جامعة واسط - كلية الآداب

Email: ralataby@uowasit.edu.

את המוסרים הרעים לערבים כלפי
היהודים , נוסף לכך הערבים לא
רק מסתפקים בגירוש היהודים
אלא הם רוצים להרוג אותם , כאן
אנחנו מוצאים כי המספר העסיק
את המחשבה הציונית בסיפורו כדי
למקסם את העוול של יהודי העולם
ולעידוד הקמת מדינה יהודית
לאומית בפלסטין על בסיס
אידיאולוגי ודתי .

הסיכום : המחקר מתעניין בנושא
חשוב מאוד והוא הסכסוך הערבי
הישראלי , אבל סיפור (עלי)
ליוסף לואידור מדבר על הסכסוך
הזה לפני יסודה של המדינה
העברית בפלסטין , אנחנו מוצאים
כי הסופר מציג את הנושא בסגנון
ספרותי סמלי , משום שהסיפור
משקפת את ההתנהגויות של
הערבים עם היהודים בפלסטין
לפני שנת 1948 , המספר מתאר

القاص صور لنا الأخلاق السيئة للعرب تجاه اليهود، وأن العرب لا يكتفوا بطرد اليهود فقط بل قتلهم، وهنا نجد ان الأديب قد وظف الفكر الصهيوني في كتابة القصة من اجل رفع مستوى مظلومية اليهود بالعالم والتشجيع على إقامة دولة قومية يهودية في فلسطين على اساس عقائدي وديني.

Abstract

:The research deals with a very important topic which is the Arab–Israeli conflict. story of Joseph Luidaur's "Ali" talks about this conflict before the founding of the Hebrew state in Palestine. The narrator presents this issue in a literary literary style, as the story reflects the way Arabs deal with Jews in Palestine Before 1948. The storyteller portrayed the

ملخص البحث:

يتناول البحث موضوع مهم جداً وهو موضوع الصراع العربي الاسرائيلي، لكن قصة (علي) ليوسف لوأيدور تتحدث عن هذا الصراع قبل تأسيس الدولة العبرية في فلسطين، ونجد ان القاص يعرض لنا هذا الموضوع بأسلوب أدبي رمزي، حيث تعكس القصة اسلوب تعامل العرب مع اليهود في فلسطين قبل عام ١٩٤٨، وأن

bad morals of the Arabs towards the Jews, and that the Arabs are not satisfied with expelling the Jews only, they kill them as well. The writer employs the Zionist thought in writing the story in order to raise the level of the oppression of the Jews in the world and encourage the establishment of a Jewish nation–state in Palestine on ideological and religious grounds.

שברנר יצא נגדו, רשימת הביקורת הלא גמורה שכתב לוaidור על (שכול וכישלון) מעידה גם היא על אמביוולנטיות ביחסו של לוaidור לברנר, הוא מודה ב(אמיתותו) של הרומאן, במודרניות שלו ובכך שראוי לתרגמו לשפות אחרות, אך מלין על שזהו ספר בלתי כללי, חוסר יופי מופתי, ההווי היהודי המצמצם, ובאין גם מידה של ענקיות, שוללים מהספר את שלמות היצירה.⁽⁴⁾ הוא נרצח בפרעות ביפו יחד עם ברנר, צבי ש"ץ וחברים נוספים ב-2 במאי 1921 שלא כחבריו הרצוחים, גופתו לא נמצאה, והנה ב"גנזים" מצוי מכתב שלו אל ברנר שבו הוא מבקש לפרסם בעיתון האחדות כתב יד שלו, והוא מוסיף בקשה מיוחדת – מבקש להדפיסו גם אם לא ימצא, מאיזה צד, כל כך חן בעיניך –⁽⁵⁾

שני: יצירותיו:

המספר כתב כמה סיפורים, ומאמרים ביקורתיים, גם תרגם עבודות ספרותיות משפות לועזיות, סיפורו (עלי) המספרת על המציאות של העלייה השנייה, ובמיוחד על הסכסוך בין ילדי פלסטין לבין העולים החדשים, ...מאמרים שכתב עוסקים בספרים שתרגם, למשל,

הקדמה :

ראשון : חייו של יוסף לוaidור

יוסף בן משה לוaidור, אחד מידידי של ברנר שנרצחו ביחד בכ"ג בניסן תרפ"א, 1 במאי 1921, נולד בלודז', פולין, כנראה ב 1881⁽¹⁾ כשהיה צעיר עלה ארצה, ועבד כחקלאי במושבות העלייה הראשונה... בהן עין-חי, גם עסק בכתיבה ספרותית, כאשר הורגש שאינו מצליח להתמזג בחברה החלוצית... הפך העיסוק בספרות למרכזי יותר בעבורו.⁽²⁾ יוסף היה סופר וחלוץ וספק אם שמו היה נודע ברבים אלמלא צירוף המקרים הטראגי.⁽³⁾ הוא הירבה לנדוד בין המושבות וסבל מדלות ועוני, לעתים מרעב, הוא עבד ברחובות, עין חי, נס ציונה, פתח תקוה, חדרה ויפו, נדד ובאמתחתו מזוודה עמוסת ניירות... רגע משמעותי אחד בחייו הקצרים של סופר העלייה השנייה ובן חסותו של ברנר, יחסיהם של ברנר ויוסף ראויים לבחינה נוספת; ברנר, העץ המפואר, אמנם נטל את לוaidור, אילן הסופרים הרך, תחת חסותו האבהית, אך למרות קרבתם, דומה שכתובתו של יוסף כלל לא הושפעה מברנר, במידה רבה השתייכו סיפוריו לז'אנר הארץ-ישראלי

או את רמת החיים שלו, לכך אחרי המעבר הפיזי, העולה ניצב מול הצורך הדחוף להתמזג בחברה החדשה, תהליך המיזוג מתרחש במספר מישורים: הראשון (המעשי) העולה חייב למצוא דיור הולם ותעסוקה; שני (החברתי) העולה קושר קשרים חברתיים חדשים (7), הדגמים המסורתיים של תהליך הקליטה מניחים יחסי כוחות מוגדרים מראש בין הקולטים החזקים והדומיננטיים, החלשים והמונחים... אבל השתייכותם התרבותית וההיסטורית של המהגרים השבים אל הקולקטיב הקולט והסטטוס שלהם כאזרחים שווי זכויות עשויים להקנות להם את הביטחון... (8), אחד הגורמים המתנים את אסטרטגיית הקליטה החברתית והתרבותית הוא המוטיבציה, האידיאולוגית של העולים ומידת מחויבותם לחברה החדשה לעומת מחויבותם לתרבות המקור שלהם... (9) מחקרים מראים כי עולים עשויים להתנגד לאימוץ התרבות של החברה החדשה ולדבוק בתרבות ארץ המוצא בתגובה ליחס עוין (10)

ב- העלייה השנייה וסיבות הסכסוך : (ארץ ישראל) פלסטין וה "ישוב" המאורגן בתוכה, היוו מרחב קולט הגירה כבר מסוף המאה ה 19

ב"רובינזון קרוזו" של דניאל דפו, יצירותיו מתמקדות בדמויות בודדות היוצרות חיים עצמאיים בכוחה של עשייה, דמויות המנודות מהעולם הקבוצתי בעל האידיאות החולניות ושובות למקורות האלייליים של התרבות האנושית... יש המכנים אותו "מבשר הכנענים" דרוש מקור. בשנת 1976 כינס דב לנדאו את סיפוריו של יוסף, וכתב מבוא "לתולדותיו ולדמותו", אף גם מבין יצירותיו :

- יואש ציור, אודסה, אחיאסף, תרע"ב.

- "סיפורים", דב לנדאו, רמת גן, אגודת הסופרים העברים בישראל על ידי הוצאת מסדה, 1976. (7)

שלישי : העלייה השנייה וסיבות הסכסוך:

א - רקע : רבבות בן האדם חוצה מדי שנה בשנה גבולות של ארצות אחרות לפרק זמן בלתי מוגדר מראש לשם שיפור נסיבות החיים, ובמיוחד משפחות, חיפוש מקלט מדיני או חזרה למולדת היסטורית, בזכות פיתוח אמצעי התעבורה, המעבר הפיזי נעשה מהיר וקל למדי, עם זאת העולה לא יכול להביא אתו לארץ החדשה את השפה, התרבות, המעמד החברתי

היקף התייעוד של הווי החיים בארץ המוצא ומה משמעותו של תיעוד זה , כמו כן יידונו דימויי גוף המהגר , האופן בו נראותו היא מושא ללעג , אהדה או קבלה , באיזו מידה הגוף הנבחר....⁽¹⁴⁾ , הילדים התחנכו בבית הספר ובתנועות הנוער דחה את דמות היהודי הגלותי :אורח חיו , מראהו ,אופן ההתמודדות שלו מול העולם ,תכונותיו⁽¹⁵⁾ .

עלייה זאת היא הגירה יהודית הגיעה לפלסטין בזמן שלטון האימפריה העות'מאנית ,משנת "1904" עד שנת 1914 ,כאשר נקטע על ידי מלחמת העולם הראשונה , בשנות העלייה הזאת השתקעו בארץ כ-35,000 מהגרים ,רוב מהם ממזרח אירופה ביחוד מתחום המושב ומגליציה וגם מתימן , בסיימה , בשנת "1914" נאמדה האוכלוסייה היהודית בארץ בכ- (85,000) אדם , רוב מאנשי העלייה השנייה היו צעירים בודדים , רווקים , שנולדו ברוסיה , ב"תחום המושב" המאוכלס בצפיפות והרווי עוני מרוד , נעוריהם עברו עליהם בתקופה , בה רבים מבני דורם פרצו את הגדר ופנו עורף לדת , הם נשפעו בספרות היפה של התקופה , שנטעה בהם את הכמיהה העזה להיחלץ מאורח

(11) הבאים כונו בשמות שונים (מעפילים ,עולים ,עקורים ,מגורשים ועוד ,כלומר מי מוגדר כיהודי השב למולדתו .סימון זה יצר הפרדה בין יהודים ללא יהודים . באמצעותו של הנרטיב הזה כוננה החברה הישראלית הציונית פרקטיות טיפול בתחום העלייה והקליטה בעולים היהודים מצד אחד והדירה מהגרים אחרים שלא הלמו את הגדרותיו של חוק השבות מצד שני⁽¹²⁾ .

סיפורת הילדים מרבה לכתוב על ילדים עולים , גם במסגרת זו ,העולה נתפס לעתים כזר מאיים המשבש את גבולות הסדר ה'טבעי'⁽¹³⁾ , השאלות שראוי לשאול בנוגע לדמות העולה החדש עוסקות בשתי תקופות חיים שונות :חיו לפני העלייה ולאחריה .הדיון בדמות 'העולה החדש' בספרות חייב מטבע הדברים להידרש לסוגיית התפוצה שממנה הגיעה הדמות , משמעותה של תפוצה זו בעבר "בעיניו של הנרטיב הציוני" וטיב הזיקה הקיימת בקרב העולה כלפי מוצאו עם קליטתו בארץ .הדיון יבחן באלו מונחים מתוארת תפוצה זו , מדינת ישראל בעיני הדמויות בספר ובעיני המספר , כיצד מעמד זה בא לידי ביטוי בסיפור , טיב היחסים בין ה'מולדת הישנה' והמרחב הישראלי ,

לואידור כתב כמה סיפורים מביני סיפוריו סיפור "עלי" שמספר על המציאות של העלייה השנייה , וביחוד על הסכסוך בין ילדי פלסטין לבין ילדי המהגרים החדשים, גם כן מספר על המצבים הצבירים שהיו בפלסטין בזמן העלייה השנייה ואחרי מלחמת העולם הראשונה ובפרט על היחסים בין היהודים לערבים .

שני : תוכן הסיפור

סיפור עלי מספרת לנו על שני אחים יתומים שהיו חיים בעיר בנימין , לא היה להם בעיר ההוא קרובים כלום והיו גלמודים ובודדים בעיר , כנראה לבדם נשאר מביני כל המשפחה שלהם ,

שם האח הבכור הוא עכן , הוא היה גבר מאוד חזק , אכזרי הלב , חסר - נמוס , אוהב קרבות, איש מדון והיה מרושע , כל אנשי עיר בנימין היו ישנאו אותו בגלל שהוא היה מתנהג בסגנון רע עם כל אנשי העיר וביחוד עם אחיו הצעיר , גם כן הוא היה רחוק משלום , יותר מדי היה מתנשא באשה עקרה לא ילדה לו כלום .

עלי היה נער רך - לב , חלש , רפה - אונים ושוטה בחזיונות שוא הוא היה צעיר מאחיו עכן ב (12) שנים וישמע לקולו כמו שהוא אביו . עכן היה מתנהג עם אחיו הצעיר

החיים המדכא של העיירה. ... (16) , האידאולוגיה המרכזית ביישוב העברי בראשית המאה העשרים דגלה בשלילת הגלות והעמידה את הציונות אליה ביחס דיכוטומי. דימוי הגלות עוצב בכלים קריקטוריסטיים ואף סרקסטיים (17) .

הסיבה העיקרית של העלייה השנייה שהביא לבחירה לעלות לפלסטין, היה הקשר המסורתי-דתי וההיסטורי של היהודים במשך דורות רבים ועולם הרעיונות של הציונות, אף העלייה לפלסטין בשנים ההם, הייתה במידה רבה חלק מהגירת המונים, שכללה עשרות מיליוני אנשים, מאז השליש האחרון של המאה ה-19 ... הגל שבו נכללת תקופת העלייה השנייה, מראשית המאה ה-20, היה הגדול בגלי העלייה - יותר מ-1.3 מיליון יהודים היגרו אז לארצות הברית וכ-35 אלף מהם עלו לפלסטין... בין המניעים להגירה ההמונית, היהודית והלא יהודית כאחד, היה הגידול הדמוגרפי המהיר בארצות אירופה, והקשיים הכלכליים שנוצרו בעקבותיו, וגורמים אחרים הובילו לעלייה הזאת (18) .

סיפור עלי :

ראשון : נושא הסיפור

הכעיסו את עלי תמרורים, הוא עובר בחוץ ויתקלסו בו וילעגו לרפיון ידיו ורוך-לבו ויתעללו בו וישומו מכשול לרגליו למען יפול ויהיה לצחוק....., יפילוהו אל הבוץ למען יתגאל מכף רגלו עד קדקדו ויהיה לזוועה לכל רואיו, שחקו לאידו בהכות אותו, זרו מלח על פצעיו, "... (19) .

בציטוט אלה אנו רואים את אופי היחסים השליליים בין תושבי פלסטין לבין העולים החדשים בסגנון ספרותי, ולמרות שלואידור מספר לנו בסיפור זה על הסכסוך בין ילדי פלסטין לבין ילדי היהודים אלא אנחנו מוצאים כי הוא מגלה לנו את מוסריהם של העם הערבי בפלסטין צעירים וקשישים, גברים או נשים, יותר מדי אנחנו רואים איך הם היו מפחידים את ערכו וצוחקים עליו, עלי היה תוהה מההתנהגויות של אנשי העיר כלפיו, עלי שואל בשמו של כל העולים היהודים " למה הם שונאים אותי ואני עושה רע אתם, יותר מדי אנחנו מוצאים כי השאלות של עלי באות מאידיאולוגיה ציונית קיצונית אפקטיבית שהמשמעות שלה היא: " היהודים היה להם זכות בפלסטין משום שארץ פלסטין היא ארץ סבותיהם, ויש להם זכות להחזיר אותה אחרי הפרדה ארוכה " , למרות שהיהודים היו באמת נמצאים בפלסטין כאזרחים מאזרחי פלסטין אלא המטרה של המחשבה הציונית היא ביסוס מדינה לאומית

באכזריות וירעב אותו ללחם ויענה אותו בכל עבודה קשה, קולל אותו ומכהו מכות נאמנות, עלי ישא את כל הסבל של עכן אחיו, עלי היה שונא את עכן בלבו ומקווה העת שיגאל מקיפוחו.

עלילת האירועים מתחילה כשעכן היה רוצה ללכת להר - אפרים, הוא היה בכעס עד להשחית ... באותו זמן עלי היה יושב ואוכל פת - קיבר ויתנפל עליו במכות אכזריות ויגרש אותו מבית - אביו ואמר לו אם תשוב לבית אהרוג אותך ... אחר כך עכן היה רוצה לשאת אישה מהר - אפרים, אחר כך עכן הלך להר - אפרים ושם נהרג על ידי איש - אפרים שהוא היה זרוע - דם ושמו היה עזריאל ... אנשי עיר בנימין שמסמלים לתושבי ארץ פלסטין מבקשים מעלי שמסמל לילדים היהודים העולים לארץ כי יהרוג את האיש אשר הרג אחיו עכן.

שלישי: הסכסוך בין ילדי פלסטין

לבין העולים בסיפור :

בתוכן הסיפור אמרנו כי עלי מסמל לילדי העולים, ואנשי עיר בנימין מסמלים לילדי פלסטין, לואידור מגלה לנו את היחס שלילי שהיה בין אנשי עיר בנימין לבין עלי, ואיך הם מתנהגים אתו: "גם נערי גבעה, בחורי בנימין ... ואבירי-הלב,

לצחוק עליו ומקללים אותו אחרי גירש אותו מבית אביו מטעם אחיו הבכיר , ילדים אלו היו מבטיחים שאין אף אחד יציל אותו מידם , גם כן הם רוצים להביע על שנאותיהם לו ומקווים שיעזוב את עירם ולהלוך למקום אנונימי. אבל אני רואה שהסופר התרחב בתיאורו את שנאות הערב ליהודים , גם כן הוא מתאר את הקיפוח שהיה על היהודים מבפנים ובחו"ל כדי למקסם את העוול המפוברק להסיג את המטרה הציונית בפלסטין .

אחרי לכך כשעכן הלך להר – אפרים נהרג על ידי איש אפרים עזריאל אשר היה זרוע דם , כשאנשי בנימין שמעו את חדשות מותו של עכן על ידי עזריאל הרגישו בשמחה , הם בקשו מעלי לנקום מהורג אחיו , הם היו רוצים מעלי ללכת להר אפרים כדי שיהרוג גם הוא על – ידי עזריאל .. " אם שנאתם אותו בחייו היום הוא מת , איש בלייעל , איש דמים משבט אפרים רצחו על לא חמס בכפוי, הוא מאנשי גבעה משבט בנימין, אין לו קרוב וגואל מלבד אח קטן אחד...⁽²¹⁾. כן אנחנו מוצאים כי הסופר מתאר לנו את אנשי בנימין ואיך הם מתנהגים עם עלי בכפילות , הם היו שונאים את עכן שנהרג על ידי איש פושע והם היו שמחים

ליהודי העולם בפלסטין , לכן יוסף לואידור מתאר לנו כי עלי היה תמה בשאילותיו " למה הם שונים אותי ? למה הם מתנהגים בבוז אתי ? מדוע הם רוצים להרוג אותי ? ... וכו' ? " , כאן הסופר מתאר לקוראים כי האישיות היהודית היא אישיות טובה , תמימה ונוטה לשלום זה מצד , והאישיות הערבית היא אישיות פשיעה , בוגדת , מתנהגת בכפילות ורוצה לפגוע את האחרים ללא סיבה מצד אחר. אני כחוקר מצאתי את הדבר הזה משום שהסופר היה רוצה לפוך את האמיתות לקוראים כדי להבין אותם כי היהודים בעלי זכות בפלסטין .

לא רק אנשי בנימין מתנהגים עם עלי באופן רע , אלא גם אחיו עכן שהיה מסמל לאח רע , יהיר וקשה עורף . לכן נסיבותיו של עלי הייתה קשות מאוד , ובכך הסכסוך של עלי מתחיל כאשר עכן גרש אותו מבית אביהם : " ישב עכן מהר-אפרים ופניו זועפים והוא מלא זעם עד להשחית , ויפן כה וכה וירא את עלי יושב ואוכל... , ויתנפל עליו ויך אותו מכות אכזריות ויגרשו מבית אביו ... המון נערים נאסף בגרש עכן את אחיו ויהתלו בו ויצחקו עליו...⁽²⁰⁾ בציטוט זה אנחנו רואים כי ילדי עיר בנימין שסמלים לערבים נאספו לפני ביתו של עלי והתחילו

התחילו לעדוד את עלי כדי לשכנע אותו ללכת להר אפרים לפגוש את עזריאל ולהרוג אותו , אמרנו למעל כי ילדי בנימין היו יודעים כי עלי היה חלש ביותר לפגישה ההיא , המטרה האמתית של ילדי בנימין היא מותו של עלי על – ידי עזריאל .

כן אנחנו מוצאים כי הסופר הפריז בתיאורו השלילי לערבים ואיך הם רוצים להרוג את עלי מתוך ההתעקשות שלהם לשלוח אותו לגורלו הבלתי נמנע וזה סגנון השתמש בו הסופר משך סיפורו למשוך את לבבות של האנשים כדי לעזור ליהודים ביסוס המדינה העברית , גם כן סגנון זה נותן מוטיבציה ליהודים להחזיק אותם כלפי הערבים ולשמור את ארץ סביהם , הרעיון הזה לקות מהמחשבה הציונית .

אחרי שמצאו אותו , עלי נבהל כי הוא ראה את המון אנשים מכבסים עליו: "יבהל עלי בראותו את המון האנשים לפני בית אחיו ולא יכול לשאת רגל ... ויקרא: בשם יהוה! מה הרעה אשר אתם אומרים לעשות לי, רחמו עלי, וידחפוהו נערי גבעה ויקראו אליו בוא , עצב-נבזה, לא יאכלו אותך על כרעך ועל קררך, ..." (23) בטקסט זה אנחנו רואים שהמון בנימין הסכימו כי צריך לעלי להרוג את עזריאל ולהציל את דמו של אחיו עכן , אין ברירה צריך לבצע את ההחלטה של אנשי

לאירוע ההוא , אבל באותו זמן הם תובעים מאחיו הקטן של עכן להציל את דמו של אחיו ,אף על פי שהם היו יודעים בחלשו של עלי , אלא הם היו רוצים להרוג אותו באותה השיטה שנהרג בה אחיו.

הסכסוך הישיר בין ילדי בנימין שהם מסמלים לילדי ערב בפלסטין לבין עלי המסמל לילדי היהודים העולים מתחיל אחרי מותו של עכן : " נערים ניגשו וירימו קול צוחה , איש מבני בנימין נרצח היום... , הנחריש לנבלה הזאת , ...איה עלי, אחי המת ; גואל דמו ושאר בשרו האחד ... ויפוצו עשרה נערים לבקש את עלי ויבקשוהו בכל גבעה וימצאוהו במורד אשר אחרי הגורן יושב על אבן ... " (22) בטקסט זה אנחנו מוצאים כי ילדי בנימין נאספים וזועקים בקול רם מביעים על האבל שלהם המזויף כלפי מותו של עכן, כדי להערים את עלי כי הרגשות שלהם אמתיות אתו , לכך הם יצאו לחפש אחרי עלי לשכנע אותו כי לנקום מעזריאל אשר הרג את אחיו כן , בכך הם שלוחים אותו לגורלו הבלתי נמנע , בדבר אחר הם שולחים אותו למותו משום שהם יודעים את עזריאל כי הוא איש חזק , והוא הרג את עכן למרות שעכן גם היה חזק ואמיץ ...וכו , אף על פי שכן אנחנו רואים כי ילדי בנימין ולמרות שניאותם לעלי אלא הם

שכן הם היו לוחצים על עלי להלך להר-אפרים לפגוש בעזריאל : " ... נמהרה נא נרדוף אחרי רוצח אחיך כי גואל דם אתה ... , ואמר לא אדע לקלוע בחצים ולתפוש חרב... , ולא שמעו לו הילדים ויחגרו את החרב על מתניו וישימו את הקשת בידי וימשכהו אתם ויגערו בו הוי'... , וירעד עלי בכל גופו, ויגערו בו בוא, אנחנו איתך,..."⁽²⁴⁾ בטקסט זה אנחנו רואים איך בני בנימין היו לוחצים על עלי כדי להרוג את עזריאל , באותו עת הם קיללו אותו והתנהגו בבוז אתו , ואך הם נתנו לו את החרב כדי ללכת להר אפרים עירו של עזריאל , ואיך היו אומרים לו לך ואנחנו תומכים אתך , אלא הוא היה יודיע כי הם היו משקרים בכל דבר , הוא היה פוחד מאד ואיך הוא היה מסרב את הפגישה עם עזריאל , אבל אין ברירה לעלי והיה חיבוק ואין לו דעה כלפי ילדי בנימין שהיו רוצים להרוג אותו , גם אנחנו מוצאים כי הסופר מציג לנו את השיטה והאתיקה של ילדי בנימין , ואיך הם היו מתנהגים בכפילות עם עלי , יותר מדי הסופר רוצה לאמור כי הילדים האלו שונאים את היהודים , איך יהיה המצב אם הם יכולים להיות מבוגרים , סגנונו של הסופר הוא אותו הסגנון שמשומש מטעם הסוכנות היהודית בזמן ההוא כדי להעלות את העוול של יהודי

העיירה , למרות שהם היו יודעים כי עלי אינו יכול לעסות דבר כזה והוא היה חלש ביותר לפגוש בעזריאל , אף על פי שכן אנשי העיירה היו מתעקשים לדעותיהם וצריך לעלי ללכת ולחבש אחרי עזריאל ולהרוג אותו , לכן אנו מוצאים כי ההתנהגויות וההתעקשות של אנשי בנימין בנושא ההוא משקפות את השנאה קלפי עלי , ובשיטה זאת הם רוצים להיפטרות ממנו לצמיתות ולעולם ועת , וכך הסכסוך יגיע לפסגה משום שאין ברירה לעלי וצריך ללכת להר - אפרים לפגוש עזריאל , כן אנחנו רואים כי הסופר מתאר תחילת הסכסוך בין העולים לבין אזרחי הארץ העיקריים שרוצים להיפטרות את היהודים ולהכניס אותם במלחמות או קרבות עם המדינות שהיו חיים בה , זה מתוך עידוד את הסכסוך בין היהודים לבין המולדות שלהם , דבר זה הוביל לתפוס בארץ החדשה מטעם היהודים .

אחרי שהסכסוך החל בין אנשי בנימין לבין עלי, אנחנו רואים שיש כפילות בהתנהגות מטעם ילדי בנימין כלפי עלי , הם היו יודעים כי עלי כבר היפטר מלחץ של אחיו אחרי הריגתו , לכן עלי היה המוטיב הראשון ממותו של עכן , משום שהוא חזר לבית אביו , דבר זה היה ידוע לכל ילדי בנימין , אף על פה

יהלך לפגוש בעזריאל , באותו זמן עלי היה יושב בבית אורך כמה ימים לא יצא , ולא היה מדבר כלום , משום שלא היו לו חברים והיה בבידוד לחלוטין בגלל שהאחרים היו מתנהגים אתו באופן שלילי , אחרי לכך ילדי העיר היכנסו לביתו והציאו והכו אותו , ובסוף הדבר שיפכו מים על ראשו והתעללו בו בכל תעלוליהם ; הנה אנחנו מוצאים כי הסופר מציג לנו את הסבל של עלי עם אנשי העיר , בדבר אחר לואידור משקף את הסבל והבידודות של יהודי העולם מתוך השניאה והבוז כלפיהם מטעם כל אנשי העולם , לכך הוא טוען לביסוס מדינה לאומית ליהודים בארץ פלסטין.

אחרי לכך עלי מדבר בלבו ומציג את סימנים חדשים לאנשי בנימין והתנהגותם השלילית אתו ואחיו :
" ... עמיהוד שנא את עכן מכל איש גבעה, והוא ראש המסכסכים בי ... ; רק מרוע לב ידרשו ממני כדבר הזה, שנא שנאוני תמיד... , ורק משנאתם לי ישלחוני למות מידי זרוע-דם אכזר...." (26) אחר כך עלי גם החל לדבר עם עצמו : אחי עכן היה חזק ואמיץ והיה מסתבך עם אחרים ולא היה פוחד מאחד ואף על פי שכן עזריאל הרג אותו , אז מה עם אחד חלש ומסכין כמו שאני , אניני משתמש בסכין כלום , והם

העולם , ובסוף הדבר לעשות עלייה קולקטיבית ליהודים והעביר אותם לפלסטין , כלאנו יודעים כי העוול הזה הוא היה מפוברק והוא דבר עיקרי מהאידיאולוגיה הציונית . עלי היה הנהנה הראשון ממותו של אחיו הבכר , משום שאחיו התייחס אליו באכזריות ובזלזול , גם כן עכן תפס את השור בקרניו בבית אביו ובסוף עלי נגרש מביתו של אביו, אחרי מותו של עכן עלי היה רוצה לחזור לבית אביו להחיות בשלום . אבל ילדי בנימין מנעו זאת , דבר זה הוביל לסכסוך פסיכולוגי שהטל לעלי, אחרי שילדי בנימין התחילו לאינדוקציה כלפי עלי : "הנערים ... ראשי הפוחזים בגבעה סכסכו את אנשי העיר בעלי , ויקימו עליו את הכול , ולא שעה עלי אל דברי אנשי גבעה וישב שאנן ובטח בביתו, ויקצפו עליו וירדפוהו וידריכוהו מנוחה ויעפרו עליו בעפר בחוצות העיר ויידו בו אבנים ויקללוהו... ; וישב עלי בביתו, לא יצא חוצה ולא דיבר ..." (25) . בציטוט זה אנחנו רואים כי עלי אינו מעוניין בתביעותיהם של אנשי עיירו , והוא הלך לביתו של אביו וישב בשלום ושבתה , אבל אנשי העיר לא עזבו אותו אלא הם יורקים אותו במילים רעות והיכו אותו באבנים , הם עשו את פעילות זאת כדי ללחוץ עליו כי

עלי היה מרגיש בסכנה והתרחק מהם משום שהוא אינו רוצה להיאבק עם האחרים .

בסוף הסופר משקף לנו את הסבלנות שנתקלו בה היהודים במדינות העולם , ואיך היו מתרגלים באלימות ושנאה נגדם , גם הבוז שנתקלו בו מטעם העמים למען יצאתם ממדינות שנולדו בהן , אנחנו רואים כי ההתנהגויות האלה הן מסגנונה של הסוכנות היהודית כדי ליסוד מדינה יהודית לאומית בפלסטין .

הסופר מתאר לנו את המצב הטרגי של עלי אחרי יציאתו מבית אביו , שקבוצות האנשים השונאים אותו , הם אומרים : "כל אנשי גבעה נאספו אל שער ביתך; ראה לא תימלט היום מידינו, קח המאכלת ואת אבן הקלע ועלית הרה אפרים ונקמת מעזריאל את נקמת דמי אחיך אשר שפך ..."⁽²⁸⁾ בציטוט זה אנשי העיר נאספו מול ביתו של עלי לכפות עליו כדי לצאת אותו מעירו וללכת לעיר אפרים להרוג את עזריאל , אף על פי שהם יודעים כי הוא אינו יכול להרוג את עזריאל , אבל הם היו מתעקשים ללכת אותו בגלל השנאה הקיצונית שלהם לעלי , הם אמרו לו אל תחזור לעיר אם לא תהרוג עזריאל , זאת אומרת הם רוצים לו להיפטר לצמיתות ולעולם ועת , אחר כך עלי לקח את הסכין

רוצים לשלוח אותי להילחם באיש חזק לגאול את דמו של אחי .

כאן אנחנו רואים כי אנשי אפרים רוצים להיפטר מעלי משום שהם הפקידו לשלוח אותו לאיש רוצח חזק שהרג עכן כדי לגאול את דמו של אחיו כמו שהם אומרים , הנה אנחנו רואים את שנאתם הנסתרת לעלי , לכך הסכסוך ברור כן בין אנשי אפרים שמסמלים לפלסטיניים לבין עלי המסמל לעולי היהודים ; אחרי כל הסבלנות והלחץ שנכפו לעלי כשהוא היה יושב בביתו של אביו , הוא היה מנסה להתמודד עם גורלו והתחיל לצאת חוצה לפגוש את אנשי בנימין : "ויצא אל רחוב העיר ויתנפלו עליו עדת נערים פוחזים ויעפרו עליו בעפר ויידו בו אבנים כדרכם , ולא שם עלי לב להם ..."⁽²⁷⁾ . בציטוט זה הסופר מגלה לנו כי קבוצת ילדים שובבים זורקים עליו בעפר ואבנים כרגיל אחרי יציאתו מבית אביו , ילדים תמיד חוזרים על פעולה זאת , לכך אנחנו מבינים כי הם רוצים להרוג אותו מתוך הבידוד המוחלט בביתו של אביו , או דרך השליך אותו לעזריאל, אחרי לכך עלי רואה כי ילדי העיר נאספו להרוג אותו אצל הברא , הצגה זו הוא אותו הצגה של סיפורו של הנביא יוסף , בכך הסופר מדמה את ילדי העיר באחיו של הנביא יוסף שירו אחיהם יוסף בבאר , ועלי מדמה אותו ביוסף אבל

לעיר המולדת להחיות בשלום",
בסוף עלי הלך לעזריאל ונפגש בו,
אחרי לכך הסופר מתאר את
הפגישה בין עלי לבין עזריאל: "ויקם
עזריאל ויך את עלי פעמיים ושלוש
ויגרשהו מביתו..."⁽³⁰⁾ אחר כך עלי
חזר לעירו ושם מצא קבוצות ילדים
ואנשים מחכים אותו, אילו התחילו
להקניט, לקלל ולהכות אותו,
הסופר זוכר לנו כי עלי ענה לאנשי
בנימין ואמר להם "אמרתי אעזבה
את נחלת אבותי, ואלך אל אשר
ישאוני ...", ואשוב אליכם למען
הודיעכם והראותכם, כי לא גאלתי
את דמי עכן, וכי שבתי אליכם בלי
ראש עזריאל..."⁽³¹⁾ כאן אנחנו
מוצאים כי עלי אומר לאנשי בנימין
שהוא לא יכול לפגוש בעזריאל ואין
לו הכוח להרוג אותו, לכן אנחנו
רואים כי אנשי העיר התנהגו אתו
בסגנון רע, כמו שהסופר מתאר:
"ישפטוהו לרגמו באבנים על אשר
המרה את פי העדה, והכלימה
וחירפה וגידפה ועולל על זקניה
עלילות שקר, יסחבוהו על מקום
ההרגה ותהי התכונה רבה, ועלי
נושא את תוכחותיו ודברי מוסרו,
וירגמוהו כל אנשי גבעה אבן וימת."
כאן עלי מגלה את ההתנהגות
הרעות של אנשי בנימין פנים אל
פנים, כדי להרגיש אותם שהם לא

והאבן, גופו היה רועד בזמן שאנשי
העיר היו מעודדים אותו ללכת למותו,
אלא הוא אינינו יכול להרוג עזריאל,
אך אנשי עיר אפרים היו
מתעקשים להוציא אותו מעיר.
הסופר מתאר לנו כי הערבים אינם
מתעניינים לגורלם של היהודים
אחרי יציאתם מארץ מולדתם גם את
עונו ונפטרו, כאן אנחנו מוצאים כי
המחשבה הציונית ברורה בסיפור
זה, לכן הרעיונות והפעילות הן
מטעם הסוכנות היהודית למען
מקסום הדיכוי של היהודים בעולם.
לואידור מתאר לנו בציטוט הבא את
הנסיבות של עלי אחרי יציאתו מעיר
המולדת שלו והסבלנות שנתקל בה
בערים אחרים, הסופר אומר: "עלי
יצא את גבעה וידד סביבה ימים
וירעב ויעף... ישכב עלי מול פני
הרוח ויחדור הקור אל בשרו ויירדם
ויישן... ישכב עוד ויאמר בלבו למה
אמנע מהרוג את עזריאל, למה לא
אעשה את עצת אנשי גבעה ושוב
אל עירי וייטב לי..."⁽²⁹⁾ בסוף הדבר
עלי יצא מעירו ומתכוון לעיר אפרים
לנקום מהורג אחיו, בדרך הוא היה
עייף וצמא ורצה לישון, בשנה הוא
ראה בחלום כי הוא הרג את עזריאל
וחזר לעיר אבותיו ובידו ראשו של
עזריאל ואנשי בנימין החלו לקראתו
בקול רם, אבל אחרי התעוררו
משנתו החל עלי בדיבור עם עצמו:
"מדוע לא אהרוג את עזריאל ואחזור

מוסריהם של העם הערבי בפלסטין צעירים וקשישים , גברים או נשים. הסופר התרחב בתיאורו את שנאות הערב ליהודים , גם כן הוא מתאר את הקיפוח שהיה על היהודים מבפנים ובחו"ל כדי למקסם את העוול המפוברק להסיג את המטרה הציונית בפלסטין .

הסופר הפריז בתיאורו השלילי לערבים ואיך הם רוצים להרוג את עלי מתוך ההתקשות שלהם לשלוח אותו לגורלו הבלתי נמנע וזה סגנון השתמש בו הסופר משך סיפורו למשוך את לבבות של האנשים כדי לעזור ליהודים ביסוס המדינה העברית , גם כן סגנון זה נותן מוטיבציה ליהודים להחזיק אותם כלפי הערבים ולשמור את ארץ סביהם , הרעיון הזה לקות מהמחשבה הציונית

סגנונו של הסופר הוא אותו הסגנון שמשמש מטעם הסוכנות היהודית בזמן ההוא, ובסוף הדבר לעשות עלייה קולקטיבית ליהודים והעביר אותם לפלסטין , כולנו יודעים כי העוול הזה הוא היה מפוברק .

לואידור משקף את הסבל והבדידות של יהודי העולם מתוך השניאה ו הבוז כלפיהם מטעם כל אנשי העולם , לכך הוא טוען לביסוס מדינה לאומית ליהודים בארץ פלסטין.

הסופר משקף לנו את הסבלנות שנתקלו בה היהודים

טובים והם דומים לעזריאל , הוא מתאר אותם כי הם פשעים יותר מעזריאל משום שהם רוצים להיפטר ממנו ולא להציל את דמו של אחי, הם רוצים להרוג אותי לכך הם שקרנים וצבועים .

אחרי שעלי חשף את שקר אנשי העיר והונאות שלם , הם החליטו להכות אותו באבנים עד המוות משום שהם לא משוכנעים רק בגירושו אלא הם היו רוצים להרוג אותו , בסוף, כל אנשי העיר ירא אותו באבנים עד שהוא מת . בסוף הסיפור אנחנו מוצאים כי הסופר היה רוצה לומר כי הערבים רוצים להרוג את כל היהודים ולא רק מסתפקים בגירושם מפלסטין, וזה למען ביסוס מדינה יהודית לאומית ליהודי העולם בפלסטין

המסקנות :

נושא הסיפור הוא השתקפותם של הנסיבות הקשיות שנתקלו בהן היהודים בפלסטין לפני שנת 1948 , משום שהסופר היה מהעולים בזמן העלייה הראשונה כשהיה בגיל הצעיר .

הסופר מתאר את אופי היחסים השליליים בין תושבי פלסטין לבין העולים החדשים בסגנון ספרותי , ולמרות שלואידור מספר לנו בסיפור זה על הסכסוך בין ילדי פלסטין לבין ילדי היהודים אלא אנחנו מוצאים כי הוא מגלה לנו את

Baider L., Ever-Hadani P. & Kaplan-DeNour A., "Crossing New Bridges – The Process of Adaptation and Psychological Distress of Russian Immigrants in Israel", *Psychiatry* 59, 1996, pp. 175–183.

Lee W. & Tse D., "Changing Media Consumption in a New Home – Acculturation Patterns among Hong Kong Immigrants to Canada", *Journal of Advertising* 23, 1, 1994, pp. 57–70.

11 – דבורה הכהן, עולים בסערה: העלייה הגדולה וקליטתה בישראל 1948–1953, יד בן צבי ירושלים, 1994, עם 7–2.

12 – לומסקי-פדר, עדנה ורפופורט, תמר (עורכות), נראות בהגירה: גוף מבט ייצוגי, מכון ון ליר, ירושלים, 2010, עם 11–39.

13 – Bauman, Zygmunt, *Strangers, in Thinking Sociologically*, Cambridge: Basil Blackwell, 1990, pp. 54–70.

במדינות העולם, ואיך היו מתרגלים באלימות ושנאה נגדם, גם הבוז שנתקלו בו מטעם העמים למען יצאתם ממדינות שנולדו בהם. הסופר מתאר לנו כי הערבים אינם מתעניינים לגורלם של היהודים אחרי יציאתם מארץ מולדתם גם את עונו ונפטרו.

השולים :

1 – <https://library.osu.edu/projects/hebrew-lexicon/01453.php>

2 – <https://he.wikipedia.org/wiki/>

3 – <https://gnazimblog.wordpress.com/2017/06/06/>

4 – <https://www.haaretz.co.il/misc/1.880038>

5 – שם : <https://gnazimblog>

6 – <https://wikivisually.com/la-ng-he/wiki/>

7 – Berry J.W., "Acculturation and Adaptation in a New Society", *International Migration* 30, 1992, pp. 69–85.

8 – Kuinan A. & Auiram R., "Culture Dialogue' as a Way to Deal with New Immigrants", *Education* 114,3, 1994, pp. 401–410.

118 - רעד חסן עלי אל - עתאבי ,
שם , עם 127.

119 - יוסף לואידור , סיפור עלי ,
ראי :
[http://benyehuda.org/luidor/eli.ht](http://benyehuda.org/luidor/eli.html)

ml

120 - יוסף לואידור , שם שם .

121 - יוסף לואידור , שם שם .

122 - יוסף לואידור , שם שם .

123 - יוסף לואידור , שם שם .

124 - יוסף לואידור , שם שם .

125 - יוסף לואידור , שם שם .

126 - יוסף לואידור , שם שם .

127 - יוסף לואידור , שם שם .

128 - יוסף לואידור , שם שם .

129 - יוסף לואידור , שם שם .

130 - יוסף לואידור , שם שם .

131 - יוסף לואידור , שם שם .

132 - יוסף לואידור , שם שם .

114 - Weiss, Meira , The
Chosen Body: The Politics of the
Body in Israel
Society. Stanford: Stanford
University press,2002 , pp. 1-6.

15 - יעל דר.המעבר מסיפור של
יישוב לסיפור של מדינה בספרות
הילדים העברית .1948-1939
חיבור לשם קבלת התואר דוקטור
לפילוסופיה ,אוניברסיטת תל
אביב,2002 , עם 23-24.

16 - רעד חסן עלי אל- עתאבי,
כפילות הזהות והשפעתה על סגנונו
של שמעון בלס "עיון בכמה
מיצירותיו", חיבור דוקטור אינו
מפורסם מוגש למועצת פקולטת
השפות/אוניברסיטת בגדאד, מרץ
2016 , עם 126-127.

17 - אניטה שפירא ,חרב היונה
תל אביב, עם עובד,1992, עם
354.

Baider L., Ever-Hadani P. & Kaplan-DeNour A., "Crossing New Bridges – The Process of Adaptation and Psychological Distress of Russian Immigrants in Israel", *Psychiatry* 59, 1996.

Bauman, Zygmunt , *Strangers, in Thinking Sociologically*, Cambridge: Basil Blackwell, 1990.

Kuinan A. & Auiram R., "Culture Dialogue' as a Way to Deal with New Immigrants", *Education* 114,3, 1994.

Lee W. & Tse D., "Changing Media Consumption in a New Home – Acculturation Patterns among Hong Kong Immigrants to Canada", *Journal of Advertising* 23, 1, 1994.

Weiss, Meira , *The Chosen Body: The Politics of the Body in Israel Society*. Stanford: Stanford University press, 2002.

האנטרנית -3

<https://library.osu.edu/project/s/hebrew-lexicon/01453.php>

המקורות :

1- המקורות העבריות :

אניטה שפירא , חרב היונה
תל אביב, עם עובד, 1992.

דבורה הכהן, עולים בסערה:
העלייה הגדולה וקליטתה בישראל
1948-1953, יד בן צבי ,ירושלים ,
1994.

יעל דר. **המעבר מסיפור של
יישוב לסיפור של מדינה בספרות
הילדים העברית . 1948-1939**
חיבור לשם קבלת התואר דוקטור
לפילוסופיה ,אוניברסיטת תל
אביב, 2002.

לומסקי-פדר, עדנה
ורפפורט, תמר (עורכות), נראות
בהגירה: גוף מבט ייצוג, מכון ון ליר,
ירושלים , 2010.

רעד חסן עלי אל- עתאבי,
כפילות הזהות והשפעתה על סגנונו
של שמעון בלס "עיון בכמה
מיצרותיו", חיבור דוקטור אינו
מפורסם מוגש למועצת פקולטת
השפות/אוניברסיטת בגדאד, מרץ
2016.

2- המקורות הלועזיות :

Berry J.W., "Acculturation and
Adaptation in a New Society",
International Migration 30, 1992.

הסכסוך בין ילדי פלסטין לבין ילדי העולים בזמן העלייה השנייה (784)

<https://wikivisually.com/lang-he/wiki>

<http://benyehuda.org/luidor/eli.html>: יוסף לואידור , סיפור עלי , ראי

<https://he.wikipedia.org/wiki>

<https://gnazimblog.wordpress.com/2017/06/06/>

<https://www.haaretz.co.il/misc/1.880038>